

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Α. Α. ΒΟΥΤΥΡΑΣ
Α. Α. ΒΡΕΤΟΣ
Α. Α. ΒΑΦΕΠΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλατῇ, δὲδ' Ἀρμενικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἰτησὶν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτησίᾳ προσηγορίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει . . . Φρ. 46
ἐν Ἐπαρχίᾳ καὶ ἑνὶ τῷ ἑνὶ . . . 60
ἐν Ἀθήναις . . . 70
ἐν Βουλιαρῇ καὶ Ρωσσίᾳ . . . 90

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον.

ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελία . . . πρὸς γρ 2 τὸν στίχ. Ἐν τοῖς διαφόροις γρ 10 τὸν στίχ.
Διατρίβα ἐν τῇ 3 σελ. 5 . . . Ἀπρ. Τουρκίας πρὸς γρ 100.
Διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομῶν τὰς τελευταίας σελίδας.

ΑΓΓΛΙΑ.

ΤΟ ΣΥΝΔΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ.

Ἀνταποκριτὴς ἀξιόπιστος, ὡς λέγει, ἐπιστέλλει εἰς τὴν ἀγγλικήν σατυρικήν ἐφημερίδα Pall Mall Gazette ἐκ Βρυξελλῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 αὐγούστου, τὴν γελοιογραφικὴν ἔκθεσιν τῆς πρώτης συγκαλέσεως τοῦ συνεδρίου. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἀναδημοσιεύουσιν αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, πρώτον διότι εἶναι ἀρκούντως ἐπιτυχής, καὶ δεύτερον διότι δὲν περιλαμβάνει ἐπὶ τέλους πράγματα πολλὰ παραδόξωτερα καὶ γελοιοτέρα τῶν ὅσων σοβαρῶς ἐγγράψαν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐφημερίδες τινὲς τῆς ἐυρωπαϊκῆς ἡπείρου. Ἡ ἐν λόγω ἔκθεσις ἔχει ὡς ἑπείτα.

Ἄριστος μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν διαπιστευτηρίων καὶ τὰ συνθήματα προμνησθέντων ἡμερῶν ὅπως αἱ συζητήσεις μὲν ἵσχυον ἀπολύτως μυστικαὶ μέχρι τέλους. Ὁ στρατηγὸς φόν Βοά-Ρέτς, ἀπεσταλμένος τῆς Γερμανίας, ἐκφράζει κατόπιν οὕτως εἰς ἐπιτετραμένον νὰ ὑποβάλῃ πρότασιν περὶ τῆς ἐντέλους καταρχήτως τῶν πολεμικῶν στόλων. Ἡ Γερμανία, εἶπεν, οὐδὲν ἔχει ἐθνικὸν σκοπὸν κατὰ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ὀλίγα μονιτὸρ, ὀλίγα πλωτὰ κανονιστοῦνται καὶ τορπιλλὰ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν παραλίων, ταῦτα μόνον χρειάζονται εἰς αὐτήν.

Ὁ συνταγματάρχης Ἀμμερ, ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλβετίας, λέγει οὕτως οὐδὲν ἔχει νὰ ἐπιφέρει ἀντιπρὸς εἰς τὴν ἀνταρχίαν τῶν πολεμικῶν στόλων, ὧν ἡ ὑπάρχουσα ἄλλως κατ' οὐδὲν τρόπον βλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς δημοκρατικῆς Ἑλβετίας. Τὰ ἀντιπρὸς τῆς λήψεως τῆς Γενεύης θὰ ἐξηκολούθουν φυσικῶς τὴν ὑπερσείαν αὐτῶν, καὶ τὰ εἰστήρια θὰ ἐξεδίδοντο ὡς πάντοτε πρὸς γοῆσιν τῶν ἐπιστῶν δι' ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδοσιν μέρη.

Ὁ βαρὺ Ζαμλίνος, ὡς πρὸς τοῦ συνεδρίου, ἐγγράφει ἐν ἀναμνήτῃ τὴν ἡμερῶν διατάξιν. Δὲν συνήλθον, λέγει, ὅπως ἀσφαλτοῦνται περὶ τῶν συμφερόντων ἐπιποῦν ἀντιπολιτικῆς ἐστιαίας, ἀλλ' ὅπως συνδιασχεθῶνται περὶ ὁρισμένων διὰ τῶν ζητημάτων σχετιζομένων μετὰ τοῦ μέλλοντος τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ πολιτικοῦ. Τὸ κατ' αὐτὸν δὲ εἶναι διατεθειμένος ὅπως δώσῃ ὅσον οἶόν τε μελὼνα προσοχὴν εἰς τὸ παρὰ τὸ στρατηγικὸν φόν Βοά-Ρέτς προταθὲν μέτρον. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶν ἡθελε εἶθαι νὰ γνωστοποιήτῃ ἡ Ἀγγλία τὸν σκοπὸν αὐτῆς περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου ἀντικειμένου.

Ὁ σὺρ Ἀλέξανδρος Ὁρσφόρδ, ἀπεσταλμένος τῆς Ἀγγλίας, λέγει οὕτως ἐπὶ τῇ θέμᾳ τούτου εἶναι ἐξ ἐκείνων ἄντων οὐδέποτε ἐξήτασεν ἡ κυβερνήσις αὐτοῦ. Δὲν γίνεται μὲν τούτων ἐν τῷ ῥωσικῷ προγράμματι.

Ὁ βαρὺ Ζαμλίνος ἐγγράφει οὕτως οὐδὲν ἔχει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην συζητήσει κανονικῶς, ἀλλὰ μόνον ἰδεῶν ἀνταλλαγή. Ὁ ἡγεμὸν τοῦ δὲ πολλοῦ μανθάνει παρὰ τοῦ σὺρ Ἀλέξανδρου Ὁρσφόρδ — ὅτι ὁ ἀξιότιμος στρατηγὸς δὲν νομίζει ἀδίκαιον τὴν ἐρώτησιν — πᾶς, κατὰ τὴν ἀποκρίσιν αὐτοῦ γινώσκων, πρόστασις οἷα ἡ τοῦ στρατηγικοῦ φόν Βοά-Ρέτς θὰ ἐγένετο δεκτὴ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ σὺρ Ἀλέξανδρος Ὁρσφόρδ φρονεῖ οὕτως ἡνῶτα καλλίστα νὰ γείνῃ ἡ ἀπάντησις δι' ἀντιπροσέτασιν ἀπορώσεως τὴν ἀνταρχίαν τῶν μονικῶν στρατῶν ἡ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν δι' ἐθνολογικὰ κατ' ἀναλογίαν ἄνδρας πρὸς χίλιους.

Ὁ βαρὺ Ζαμλίνος φρονεῖ οὕτως ὁ σὺρ Ἀλέξανδρος δὲν δύναται νὰ λέγῃ τούτου στοῦ δόλου.

Ὁ σὺρ Ἀλέξανδρος Ὁρσφόρδ ἀπαντᾷ ὅτι θὰ ἐπιμείνῃ ἢ θέσων αὐτὸν ὑπὸ δοκιμασίαν.

Ὁ βαρὺ Ζαμλίνος ἀπαντᾷ ὅτι ἐκείνους τῆς Βελγικῆς, πληροῦσαι τοῦ συνεδρίου ἐπὶ τοῦ καθεῖνόν τοῦ εἶναι νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τῇ γραφείῳ τὰς ἀναρχὰς αἰτίας ὑπερπληθύναν ὑπὸ τῶν κατόκων ὀργάνων τινῶν θέσεων, οἷτινες ζητοῦν ὅπως, ἐν περιπτώσει εἰσβολῆς εἰς τὴν Βελγικὴν ἢ βολεαρδοβωλῶνται αἱ θέσεις αὐταί.

Ὁ βαρὺ Ζαμλίνος καταδείκνυσιν ὅτι ἐλαβὲν ἤδη τὸν συνεδρὸν ἀναρχῶν κατόκων διαφόρων πόλεων ἀνοικτῶν τῆς Βελγικῆς ἀποκρινόμενους ὅπως, ἐν περιπτώσει ἐπιδρομῆς, αἱ πόλεις αὗται οὐδένα ἔχουσιν πολεμικὸν χαρακτήρα, ἀπαλλοτρίωνται τῆς ἀνταρχίας τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ γένους.

Ὁ στρατηγὸς Βοά-Ρέτς λέγει ὅτι δυσχερῶτα ποῦνθαι εἴσθαι νὰ γείνῃ ὁ πόλεμος εἰς τὸν ὅτι νὰ ἀρῇσιν αἱ πόλεις.

Ὁ στρατηγὸς Ἀρσφῶν, εἰς τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Γαλλίας, ἐγγράφει ὅτι ὑπάρχει τὸ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ὅτι τὸν ἐρημικὸν ἀναφερόμενον, ὅτι ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Πρωσσία προτίθενται νὰ χορηγῶσιν ἐντελὴ ἀνταρσία εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πειρῶσιν, ἐν καιρῷ πολέμου.

Ὁ στρατηγὸς φόν Βοά-Ρέτς, Βελγίως, ἀλλ' ὑπὸ τὰς συνθήκας ἐπιρροαίας ὡς πρὸς τὸ σκεῆμα, τὴν τροπὴν, τὸν χρόνον, τὰ ποσά, τὴν καὶ μόνον ὕλην, τὴν ἐνδυμναστικὴν

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτὶον — Ἀδωνικά — ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ — Ἰσπανία (ὁ πόλεμος τῶν καρλιστῶν) — Ρωσία (ὁ διορισμὸς τοῦ κήρυτος Σουβαλῶν) — Ἀγγλία (τὸ ἐν Βρυξελλῇ συνεδριον) — ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ — Ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τῆς αὐτοκρατορίας — Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις ἱερτικῇ Σχολῇ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΕΜΠΟΡΙΚΑ — Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινουπόλις, 8 αὐγούστου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Τὸ διεθνὲς συνεδριον τῶν Βρυξελλῶν, ὅπερ ἐν ἀρχῇ, πρὸ τῆς συγκροτήσεως ἐπὶ αὐτοῦ, μετὰ τοσούτου πατάγου ἀνηγγέλθη καὶ παρ' οὗ οἱ ἀλλήλεις φίλοι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους προσεδόκων τὴν ἀγαθὴν καὶ χρήσιμον, ἀπέτυχεν ὁριστικῶς. Οὐδὲ ἤνουντο νὰ γείνῃ ἄλλως, ἀφ' οὗ πᾶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βελγίου συνερχόμενα ἔθνη δὲν ἐμπνέονται, ὡς εἶδε, ὑπὸ ἀσθημάτων εὐκρινῶς φιλίας, ἀλλὰ δυσπιστοῦντα ἀμοιβαίως πρὸς ἀλληλα ἀρνοῦνται τὴν παραχώρησιν παντός, ὅπερ κολλοκεῖνται νὰ παριστῶσιν ἕκαστον ὡς κεκτημένον αὐτοῦ δικαιώμα. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐν Βρυξελλῇ συνδιασκεπτόμενοι εἰσι ἀντιπρόσωποι κυβερνήσεων δὲν ἤδυναντο βεβαίως νὰ ἀπορίψωσιν ἀποτόμως τὸ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας προταθὲν σχέδιον, ἀλλὰ διπλωματικώτερον φερόμενον ἐκ μέρους τῆς ἰδίας ἀσπαστοῦ κυβερνήσεως προτείνουσιν ἵνα ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω μεταρρυθμίσει καὶ συμπληρώσει τῆς διεθνούς συνθήκης τῆς Γενεύης. Καὶ ἐάν μὲν αἱ προτάσεις αὗται καταλήξωσιν εἰς πρακτικὸν τι ἀποτέλεσμα, τὸ πρᾶγμα ἴσθαι ἱκανοποιητικὸν ὅπουτον ἱκανὰς καταδειχθεὶς ἀνάγκας, ἀλλ' ὅμως τὸ γ' ἐφ' ἧμιν ἀμφιβάλλομεν σφόδρα, ἐάν θὰ γείνῃ τι ἐν τῷ προσεγγίλλοντι τὴν δὲ τοιαύτην αὐτὴν διάβασιν ὡχρῶσαν αἱ μεγάλα δύναμις ὑπὸ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἀναθεώρησεως τῆς συνθήκης τῆς Γενεύης.

Ἐκ τοῦ τηλεγράφου σήμερον μανθάνομεν ὅτι ἡ Σινική ἀπέστειλε τελεσίγραφον πρὸς τὴν γειτόνα αὐτῆς Ἰαπωνίαν, ὅπως αὕτη προλαβούσα ἐκδοῦν τριῶν μηνῶν ἐκνεύσει τὴν Φορμόζαν. Ἡ νῆσος αὕτη διέτελει ἕως πρὸ μικροῦ, κατὰ δὲ τὰς ἀξιώσεις τοῦ βασιλείου τοῦ οὐρανίου βασιλείου διατελεῖ καὶ νῦν ἐπὶ τὴν κυριαρχίαν τῆς σινικῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλ' οἱ κάτοικοι ἐκείνης τῆς ἡπείρου καὶ πειρατικῶν ἐπὶ τὸ πολὺ διάγοντες βίον, οὐδέποτε ἠνέχθησαν νὰ διατελῶσιν ὑπὸ ζυγὸν ἰαπωνικόν, διὸ ἀναστάντες ἀπέσεισαν τὰς ἀλλοτρίους τὴν Σινὼν, οἷτινες ἐπὶ μακρὰ ἔτη κατὰ τῆς Φορμόζας πολεμοῦντες δὲν ἤδυνήθησαν νὰ ὑποτάξωσιν αὐτήν, ἐκτὸς ἐνός μικροῦ μέρους τῆς νήσου. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἄλλοι κάτοικοι προσέβαλον τὴν ὑπόληψιν τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Ἰαπώνων, οἷτινες τὴν προσβολὴν μὴ ἀνεχόμενοι, πρὸ ὀλίγων μηνῶν κηρύξαντες τὸν πόλεμον καὶ ἐξαποστειλάντες κατὰ τῆς Φορμόζας στρατὸν ἱκανὸν καὶ στόλον, ἐτιμώρησαν τὰς κακοποιούς καταλαβόντες τὴν νῆσον.

Ὀλίγων πρὸ τῆς ἐκστρατείας ἐλθόντες εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἰαπωνίας, πρὸςβεις ἐκτάκτως ἀπεσταλμένοι ἐκ τοῦ Πεκίνου, ἀνγγέλλουν εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ Μιχάδου, ὅτι οἱ Σιναι ἦσαν πρόθυμοι, ἵνα βοήθῃσιν τοὺς Ἰάπωνας ἐν τῇ παρούσῃ αὐτῶν ἐκστρατείᾳ γενομένη πρὸς τὴν ἡπείρου ἀνθρωπίνων. Ἡ πρόβεισι τῶν Σινῶν ἐνταῦθα, ὡς ἐκ τῶν ὁσέων καταφαίνεται, συνίστατο εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς Ἰάπωνας ἀπὸ τοῦ νὰ κατασχῶσιν τὴν Φορμόζαν. Μὴ εἰσακουσθέντες λοιπὸν οἱ Σιναι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ ἰδόντες τὴν χώραν, ἐφ' ἧς ἔχουσιν ἀξιώσεις, περιέρχεται εἰς χεῖρας ἄλλης ἀντιζήλου δυνάμεως, πέμπουσι πρὸ ἀνωτέρω μνημονευθέν τελεσίγραφον τοὺς Ἰάπωνας διὰ φοβεροῦ πολέμου.

Ἰδόμεν ὅποια τις ἔσται ἡ ἀπάντησις τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἂν οἱ Σιναι θὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἀγγέλου αὐτῶν ἀπειλήν, ἡ μήπως κηρύττοντες τὸν πόλεμον ἐναντὶν κράτους ἰσχυροτέρου καταδείξωσιν αὐτῶν τὴν ἀδυναμίαν τοῦ φοβεροῦ αὐτῶν ὄγκου καὶ ἀντὶ νὰ τιμωρήσωσιν ἄλλως, τιμωρήσιν αὐτοὶ αὐστηρότερον ἢ ὅσον φαντάζονται.

Ὡς γνωστὸν οἱ ἐν Μαδρίτῃ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ

Βελγίου, τῆς Ὀλλανδίας, Ἰταλίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας συνεχάρσαν τὴν 11/3 τοῦ μηνὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς Ἰσπανίας Οὐλοᾶ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως. Ὁ Οὐλοᾶ ἐπεστὲν ἀμέσως ἡ ἀπευθύνῃ εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμον διὰ τὴν περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως πρωτοβουλίαν ἐκείνου.

Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ἤρξατο ἤδη ἀμέσως νὰ ἐπιφέρει τινὰ ἐκ τῶν ποθουμένων ἀποτελεσμάτων. τὰ ἀλφονσιτιστικά φύλλα τῆς Μαδρίτης, καθὼς ἡ «Ἐποχὴ» δὲν δύναται νὰ ἀποκρύψωσιν τὴν θλίψιν δὲ τὴν τελευταίαν πράξιν τῆς διπλωματίας. Τὸ κόμμα τοῦτο τῶν ἀλφονσιτιστῶν ροβεῖται μὴ ἀπὸ τοῦδε διὰ τὸν υἱὸν τῆς Ἰσαβέλας κατέστη δυσχεροτέρη, ἢ εἰς τὸν θρόνον ἀγούσα ὁδός. Οἱ ὅπαδοι τῆς πολιτικῆς ταύτης πατρίας διακρύπτουσι συγχρόνως ὅτι οἱ πρίγκιπες τῆς Ἀστουρίας δέχομεν πᾶσαν φιλίαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν περικυκλῶντων προτερον τὴν βασιλίσσαν Ἰσαβέλλαν, καὶ προσπαθοῦσιν ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου συστήσωσιν εἰς τὸν θρόνον τὸν προσφιλεῖ αὐτὸν ὑποψήριον.

Ἡ λεγομένη στάσις ἐν Ἰταλίᾳ ἀποβαίνει ὁσημέραι γελοιοθετήρα. Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ «Μηνύτορος» τῆς Βολωνίας, μετὰ τῶν ἐκ τῆς συμμορίας τῆς Ἰνδίας καθεργημένων, οἱ δώδεκα εἰσὶν ἀνήλικες, καὶ δέκα διεστῶν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἡ δὲ δευτέρα συμμορία, ἡ ἐν Καζαλέσσῃ καταδικασμένη ὑπὸ ἐνὸς ἀποσπάσματος βερσαλιέρων καὶ καραβινοφόρων κατέφυγε πρὸς τὰ μέρη τῆς Τοσκάνης, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα οὐδεμία θέλει συναρθῇ συμπλοκή.

Τοῦναντίον ὅμως ἔχουσι τὰ πράγματα τῆς Σικελίας, ἐν ἧ κατὰ τινὰ ἐυρωπαϊκὴν ἐφημερίδα οἱ ἡρώται ἐριθύονται ὡς μυταί. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κατανίας παρὰ τὴν Ραδούσαν ἀνεφάνη κατ' αὐτὰς ἔριπτος συμμορία, συγκειμένη ἐκ τριάκοντα καὶ δύο καλῶς ὠπλισμένων ἡρώτων, οἷτινες τοσούτων διετάραξαν τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ὥστε ὁ ἐργολάβος τοῦ ἀπὸ Λεσφόρτες εἰς Βιλλερόαν σιδηροδρόμου, κ. Τραβελίνα γκαζὶν ὅτι νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὰς δημοσίας ἀρχάς, ὅτι ἐξ ἀνάγκης δέχοιτο τὰς ἐργασίας ὅπως ἐλθὼν ἐξασφαλίσθῃ ἐν Κατανίᾳ. Ἡ τοσούτων ἀυστηρία ἐν Ρυμίν καὶ ἀλλὰ ὅχι ἐνεργούσα ἰταλικὴ κυβερνήσις ἐπραττεν θὰ ἴσως κάλλιον, ἐάν τὴν αὐτὴν καὶ μείζονα ἐπὶ δραστηρίστη ἀνέπτυξεν ἐν Σικελίᾳ, ἥτις κινεῖται νὰ μὴ διατελῇ πλέον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου, ἀλλὰ νὰ ἴσται ἐστία ἐλευθερίας, ἀπὸ τῆς νῆσου κακοῦργων.

ΑΘΗΝΙΚΑ

Πληροφόρημα ὅτι προχθὲς τὰ δύο σάματα ἡ τ. Α. Σύνδοξ καὶ τὸ Μ. Συμβούλιον συνδιασκέψαν ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ πατριάρχου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ λεγομένου ῥωσικοῦ μοναχιστοῦ. Καὶ ποῖαι μὲν συνδιασκέψεις ἐγένοντο ἡ ποῖαι ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ἐν τοῖς γενομένοις συμβουλίοις ἀγνοοῦμεν ἄχρι τῆς ὥρας ἀλλ' ἀπορρὶνεται εἰς ἡμᾶς πᾶς προκειμένη περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅπερ ὁσημέραι ἀρροφαλέστερον ἀποβάνει ἐνεκα τῆς ἐπιμονῆς ἀντιστάσεως τῶν πατριαρχέων εἰς τὸ ἀποδέχεσθαι τὰς μετὰ λεπτομερεῖς ἐπιτοπίους ἐξετάσεις ληρθείας ἀποφάσεις τῆς κοινότητος, πᾶς λήγοντες, προεκλήθη ὅπως διαφωτιστῇ τὴν τὰ συμβούλια ταῦτα συγκροτοῦντας ἡ ἐπὶ τούτῳ κυρίως μετὰβᾶ εἰς Ἄγιον Ὅρος ἐπὶ τῆς πατριαρχίας Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ' ἐπιτροπῇ, ἥ ἐ μετὰβᾶσι, ὡς πάντες γνωσκόμεν, ἐκρίθη ἀναγκαστικῶς, διότι ἐνεκα τῆς ἀκρίβειας τῆς κοινότητος ἐκινδύνουν ν' ἀπολεσθῶσι τὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀπορρίπτει τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ ἡμῶν κληρίκα. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπορεύσαν τὸν τόπον ὑπὸ πᾶσας τὰς ἐπιτοπίους ἀνδρίτσων τὰ ἀρχαία, ἐπισκέψαντο καὶ τὴν ἐλαχίστην καλλιῶν, ἐμελέτησαν ἐν τῷ σέγγει τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας ἐκείνων οἷτινες ἐν ταῖς μοναῖς ἔκ κατεκτῆσαντο διατηροῦσι τὸς γραφεῖς ὅσα τὰ ὑπουργεῖα, καὶ διὰ μακρὰς ἐκδόσεις ὑπέδειξαν τὸν τρόπον τῆς περιστολῆς τῶν μέσων ἐκείνων, δι' ὃν ὁ μόνος ἢ ἀσκητικὸς βίος μεταποιεῖται εἰς ζωὴν ἐμποδιστικὴν στρατοῦ. Βεβαίως εἰς αἱ γνώμαι καὶ αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ ἔγινον μείζον κύρος, παρὰ τὴ τ. Α. Θ. Παναγιότητι, καὶ παρὰ τὴ ἀντιπροσώπῃ τοῦ ἔθνους, τῶν ὁδηγῶν

καὶ συμβουλῶν καὶ πληροφοριῶν τοῦ πατριολογιστοῦ κ. Βύλγιου, ὅστις ἀφῆκε τὴν ἀκρίβειαν ἵνα φωτιστῇ τοὺς ἐν τοῖς πατριαρχείοις περὶ τῶν τοῦ Ὁρους πραγματείων, καὶ τῶν ὁσίων αὐτῶν.

Οἱ πανοσιώτατοι ῥώσοι μοναχοὶ γῆν καὶ θάλασσαν ἀπὸ τινος χρόνου περιτρέχοντες προσπαθοῦσι νὰ πείσωσιν τὸν κόσμον περὶ τῶν ἀναπαλιωτικῶν καὶ ἀδιαμνηστικῶν δικαίων τῶν Ῥώσων ἐπὶ τῆς μονῆς τοῦ Θεσσαλονικέως ἡδὴ ἀπὸ τοῦ ΙΑ' αἰῶνος. Τινὲς δὲ τῶν ἡμετέρων σφόδρα φιλοδίκαιοι — ὅσους πρόκειται περὶ ἀποδοῦναι τοῦ δικαίου, ἔστω καὶ ἰδανικῶς τοῖς ζήνοις — ἀνέλαβον ἀνδρόθυμῶς ἐν τῇ τῶν ἐνταῦθα καὶ τῶν ἀστικῶν φύλλων, ὅσα, ἐννοεῖται, διατρέχονται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, τὸν ὑπὲρ τῶν Ῥώσων ἀγῶνα δημοσιεύσαντες, ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως ἐκείνων, ἐγγράφῃ ἀποδεικνύοντα κατ' αὐτοῖς τὴν κυριότητα τῶν Ῥώσων ἐπὶ τῆς μονῆς τοῦ Θεσσαλονικέως. Καθ' ἡ δ' ἀκούσμεν, καὶ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ πατριάρχης Ἰωακείμ, ἐνθερμῶς τοῦ δικαίου ὁπαδός, ἀφ' ὧν μὲν πεπεισμένοι φαίνεται περὶ τῶν δικαίων τῶν Ῥώσων, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀγῶμος τῆς τῶν Ῥώσων ἀφιλοκροδείας, οἷτινες βουλόμενοι παντελῶς χωρισθῆναι τῶν ἐλλήνων πατέρων, τούτοις μὲν παραχωροῦσι πᾶσαν τὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος μονὴν καὶ τὰ κατὰ καιροὺς ἀνεγερθέντα ἐν αὐτῇ οἰκοδομήματα, ὑπὲρ δ' αὐτῶν οὐδὲν ἑτέρον ζητοῦσιν ἢ τὴν ἡρειομένην τοῦ Θεσσαλονικέως μονὴν ὑπὲρ ἧς καὶ οὗτος ἀγῶν ὅπως ἀποδείχθῃ ἐπὶ ῥωσικῇ ἢ ἀνέκαθεν, ἀποκλίνει μετὰ πατριχικῆς στοργῆς εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς αἰτήσεως ταύτης τῶν Ῥώσων μονῶν.

Ἡ σπουδὴ αὕτη τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμένου πατριάρχου περὶ τὸ διασώζειν τὰ διακινδυνεύοντα καὶ ἀπειλούμενα ὑπὸ τῆς κοινότητος ἱστορικὰ δίκαια τῶν Ῥώσων, ὡς καὶ ἡ ὁμοῦ σπουδὴ περὶ τοῦ ἐπακούειν τὰ αἰτήματα τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἀράβων ἀναδεικνύον τὸν οἰκουμένῳ ὅσον τὸν τοσούτων ἀνέκων τῆς μορφῆς τοῦ φυλετισμοῦ, ὅσον δὲ φαίνεται ὑπάρχουσα ἡ αὐτὴ σπουδὴ καὶ περὶ τῆς διεκδύσεως τῶν δικαίων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν πᾶνδων ὑπὸ τὸν σχηματικὸν πατριωτικὸν ὁδοδρόμῳ, τὸ δὲ ζήτημα ταῦτο φαίνεται εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἐν τοῖς πατριαρχείοις πολλὸν ὁσέρον λόγου ἔχον. Ἀλλὰ, νομίζομεν, ὅτι ἡ Α. Θ. Παναγιότης καὶ οἱ περὶ αὐτὴν, πρὶν ἢ ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν ἐν τῇ «Βυζαντινῇ» δημοσιουμένων διατριβῶν καὶ ἐγγράφων περὶ τῆς κυριότητος τῶν Ῥώσων, ἤδυναντο καὶ δύναται νὰ ἐρωτήσωσι τοὺς ῥώσους πατέρας ἐν τίνι δικαίωσιν ἐλαβόν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν τὰ δημοσιουμένων ὑπ' αὐτῶν ἐγγράφων καὶ νὰ ἐξετάσωσιν αὐστηρῶς τὰ πρωτότυπα ἐάν ἦναι ἴσα ἀπαράλλακτα τοῖς δημοσιουμένοις ἤδυναντο, σπριζόμενοι ἐπὶ ἀρχαιοτάτου ἐγγράφου σωζομένου ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς κοινότητος, νὰ καταμαθῶσιν ὅτι ὁ Ἀναρρένιος εἰς ὃν ἐδόθη ἡ μονὴ τοῦ Θεσσαλονικέως ἐκκλησιάζειται Ῥοισίος, ὅπερ ἐστὶν ἡ ὁμοῦ τῆς ἐξ ἧς κατῆγοτο πόλεως ἡ ἱππομένη αὐτοῦ, παρεβάρη δὲ τοῦ χρόνου πρόνοιος εἰς Ῥουσσὸν ἢ Ρωσσὸν ἡδύαντο νὰ σκεψθῶσιν ὅτι ἱστορικῶς ἦτον ἀδύνατον νὰ ὑπάρχωσι καὶ μάλιστα ἐν πλείθῃ ῥώσοι μοναχοὶ εἰς Ἄγιον Ὅρος, ἀπὸ οὗ μοναχικὸς βίος μάλιστα ἔχον ἐν Ρωσίᾳ μετὰ τὴν μογγολικὴν ἐπιδρομὴν ἤδυναντο νὰ μελετήσωσιν αὐτὰς τὰς καταθέσεις τῶν ῥώσων μοναχῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ῥῆσιν, οὐδὲν τοσούτων διατενομένων ἤδυναντο, τέλος, νὰ ζητήσωσι διασαφίσεις καὶ ἐξηγήσεις παρὰ τῶν μελῶν τῆς εἰς Ἄθω ἐπὶ τούτῳ μετὰβᾶσις ἐπιτροπῆς.

Ἄν ἐπίσης σπεύδουσιν οἱ ἐν τοῖς πατριαρχείοις εἰς τὸ ν' ἀποκαθίστῃ τὴν ἀφιλοκροδείαν τῶν Ῥώσων ἀρχαίων εἰς τὴν αἰτήσιν τῆς ἡρειομένης τοῦ Θεσσαλονικέως μονῆς τῆς γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Παλαιμοναστικῆς καὶ ν' ἀποκλινῶσιν

ἐκεῖ πεπαιδευμένοι ἱερεῖς, ἀλλ' ὅχι καὶ
οὓς τῶν πέντε ἢ δέκα ἡμετέροι καὶ

